

ಪರಿಭಾಷೆಗೆ ಬಗ್ಗಿಕೊಂಡಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿ ಎದ್ದ ನಂತರ ಮನೋಹರನೇ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಸಿಂತು, ‘ಧ್ಯಾಂಕೈ ಕಾಮ್ಯೇಣ’ ಎಂದಾಗ ಅಂಜಲಿಗೆ ಮರು ಉತ್ತರ ನಿಂದಲು ಗೊತ್ತಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮನೋಹರನ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮರುದಿನದ ಜಾಥಾ, ಬೀದಿ ನಾಟಕ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹಾಗೂ ರೈತರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪಾದ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಅಂಜಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಳು. ಮನೋಹರ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಾನತೆ, ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷ, ಯುನ್ನೆಂಬೆ, ದೇಮಾರ್ಕಸೆ ಇಸ್ತೇ ಇನ್‌ಹಿಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನುಬಲ್‌ ಟು ಸೋಳಿಯಲಿಸಂ ಹೀಗೆ ಹತ್ತಾರು ಮಾತುಗಳ ನಿಜಾರ್ಥ ತಿಳಿಯಿದ್ದರೂ ಮನೋಹರನ ಕುರ್ತಿಯಿಗೆ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣಗಳು ಅವಶ್ಯ ಅವನದೇಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ವಾಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದವು.

ಮನೋಹರನೂ ತನಗೆ ಬಿಡುವು ಸಿಕ್ಕಾಗೆಲ್ಲ ಅಂಜಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು, ಅವಶಿಗೆ ತನ್ನ ಈ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳುವುದು, ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿದೆ ಹತ್ತಾರು ದಿನಗಳು ಇನ್‌ಲೈನ್‌ಗೂ ಇನ್‌ನಾವುದೋ ಮೋರಾಟ್‌ಗೆ ಸ್ವಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಹರಿಹರಪ್ರವರದ ಕುರಿತು ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಒಂದು ಜಾಗ್ತಿಯ ಫಲವಾಗಿಯೋ, ಮನೋಹರ ರೂಪಿಸಿದ ಹೋರಾಟದ ಫಲವಾಗಿಯೋ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವೇ, ‘ಹಾರುಬುಳಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದಾದ ಹೊಂಡಗಳಿಂದ ಕಲುಗಿಂಬಳ್ಳಿವ ನೀರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೂಲಕ ಸಮೀಪದ ಕೆರಾಗಳಿಗೆ ಸಲುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸತ್ತಲೂ ಕನಿಷ್ಠ ಇನ್ನೂರು ವರಕೆಯಪ್ಪೆ ಕ್ಷಮೆ ಭಾರವಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗಲಿದೆ’ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣ ನೀಡಿ ಉಷ್ಣ ಬಿಡುತ್ತೋ ಸಾಪರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬನ ಬಿಡುವಾದ ಕಾಗು ಆಳುವ ವರ್ಗದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನೂ ಬದಲಿಸಬಲ್ಲದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವೇ ಅಂಜಲಿಯನ್ನು ಸೋಳಿಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ತಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಮನೋಹರ ಆ ಬಗ್ಗೆ ವನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಒಂದಿಪ್ಪು ಸಲಗೆ ಅಂಜಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು

ಮನೋಹರ, ಅದೇ ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯನ್ನು ಅಗ್ರಹಾರ ಸರ್ಕಾರನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂದ್ರು ಹೋಚೆಲ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ದೋಸೆ ತಿನ್ನವಾಗ ಅವನ ವೃತ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಒಂದಿಪ್ಪು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ಮಾತುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾತನಾಡಿದ. ಅಂಜಲಿಯೂ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮನೋಹರ ಪ್ರೀತಿ, ಮುದುವೆ, ಪ್ರಷ್ಟ ಮನೆ ಹಿಗೆ ಹೆನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತು ಹೋದಂತೆ ಅವನೊಳಗಿನ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ನಡುವಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ ದೋಣಿಯೊಂದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತವಾಗಿ ದಡ ಸೇರಿದಂತೆ ಅವನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಅವಳ ಏದೆ ಮುಟ್ಟಿದವು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇದೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೆಂಪು ಬಿಡಾರದಂತೆ ಅವನದೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಅಂಜಲಿಗೆ ಅದೊಂದು ಫಲಿಗೆ ಅವರುಂಬೂ ಪರಸ್ಪರ ಲೀನವಾಗಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ಉಷ್ಣರವಾಗಿ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸೂರ್ಯ ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದ.

ಮನೋಹರನನ್ನು ಪೂಲೀಸರು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಅಂಜಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಾಲೆಂಬಿಗೆ ತಲುಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ಮತ್ತಾವ ರಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗೆ ಎಂದು ಗಾಬಲಿಯಾಗಿ ಕಾಲೆಂಬಿ ತಲುಪಿದ ಅಂಜಲಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದು ಇತ್ತು. ಮನೋಹರನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಚೋಂಡಿಸಿ ಬೀದಿಗಳಿಯಿತ್ತದ್ದ ಮಾಡುಗರಿಗೆ ಹಾಜರಾತಿಯ ಕೂರತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರಿಕ್ಷೇ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಲೆಂಬಿ ಮಂಡಳಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಕುಪಿತಗೊಂಡಿದ್ದ ಮನೋಹರ ಪ್ರೀತಿಪಾಲಮೊಂದಿಗೆ ಕರ್ಳದ ಸಂಜೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಜಗತ್ತಿನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅದಾದ ನಂತರ ಕಾಂತಯಾದ ಮನೋಹರ ಇಡೀ ದಿನ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪೂಲೀಸರು ಅವನನ್ನು ಕಾದು, ಸೋತು ಕಡೆಗೆ ಹೋರಣುಹೋದರು.

ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದ ಮರುದಿನ ಕಾಲೆಂಬಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಮಾತುಗಳು ಕೆಲ್ಲಿಬಿರಲು ಆರಂಭವಾದವು. ಮನೋಹರ ಹೀಗೆ ವಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಜಗತ್ತ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನಂತೆ. ಅವನ ಉರು, ಅಪ್ಪ, ಅಮೃ ಯಾರಿಗಾದರೂ